



BR RAYMOND STANDAERT
geboren te Lochristi op 24 februari 1917
overleden te Oostakker
op 18 april 2007

Door het volgen van de Middelbare School (toen nog het 'Pensionaat' en later de Humaniora) te Oostakker leerde Raymond de Congregatie van de Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes kennen. Toch werkte hij daarna nog 7 jaar (1932-1939) in de bloemisterij van zijn ouders te Lochristi vooraleer de stap te zetten naar het noviciaat (1939). Hij sprak zijn eerste geloften uit in 1941 en werd onderwijzer aan onze Normaalschool in 1944. Dit waren de moeilijke oorlogsjaren onder andere door een gebrek aan degelijk voedsel.

Bij de start van zijn actief leven werd Br. Raymond ziek. Zijn herstelperiode duurde enkele jaren; maar reeds in 1946 was hij part-time werkzaam in de administratie van het Technisch Instituut te Ronse. Na een jaar onderwijs in de Voorbereidende Afdeling van de Humaniora te Oostakker (1948-1949) was voor onze vlijtige en zeer bekwame Br. Raymond het lesgeven voor goed voorbij. Zijn wankele gezondheid liet dit niet meer toe.

Zo begon voor hem, dankzij leergierigheid en wilskracht, een nieuwe loopbaan als full-time secretaris en administrator. Deze begon in Nederland (1949-53) bij onze broeders in de Godshuizen Voorburg (Vught) en in Huize Overdonk (Dongen).

Zijn degelijkheid en stiptheid brachten hem weerom naar Oostakker, waar hij onafgebroken (1953 tot +/- 1985) de administratie van het grote instituut op zich nam en zelfs jarenlang ook de boekhouding van het internaat. Na zijn 65 jaar werkte hij verder belangeloos mee in dezelfde dienst met behulp van medebroeders. Tot zeer hoge leeftijd bezorgde hij ook aan iedereen de dagelijkse post. Br. Raymond noteerde eveneens alles wat in het Glorieux-Instituut gebeurde. Zijn stiptheid en zijn goed geheugen waren uitstekend!

Hoe belangrijk dit alles ook is, een kloosterling wil meer zijn dan een administrator. En Br. Raymond was veel meer: niet enkel was hij een integer man, maar ook steeds bereid tot dienst waar hij kon, zelfs als het wel eens te druk werd. Zijn zwakke gezondheid ten spijt, steeds nam hij de handschoen weer op en werkte in stilte verder. Hij was ook een man van vrede en gebed en zeker de "goede trouwe dienaar die mag binnengaan in de vreugde van zijn Heer" (Matteüs 25, 23), want zijn talenten had hij vertienvoudigd!

De laatste jaren moest hij de kamer houden, maar zijn gebedsgeest en weetgierigheid waren even intens: bidden, de krant lezen en moeilijke kruiswoordraadsels oplossen! Toen zijn krachten echt verminderden bleef hij de stille en vriendelijke man, blij om de hulp van verplegers en medebroeders: ook tevreden met een kort bezoekje. Een 'voorbeeldige en dankbare zieke' werd er gezegd ... Maar in stilte kwam de Heer voorbij en nam Br. Raymond mee naar de oneindigheid waar vrede en heerlijkheid elkaar ontmoeten.

Br. René Gogne